

Panium – Nummer tjueen

Bevegelsen mot søndagsloven i det herlige landet

Jeff Pippenger

2026-03-05

Historien fra vers seksten til og med tjueto i Daniel elleve begynner og ender med en forbildning på søndagsloven. At linjens begynnelse og avslutning er den samme, identifiserer Kristi signatur som Alfa og Omega. Profetisk krever det at vers seksten blir stilt på linje med vers tjueto. Når dette gjøres, flyttes historien om det herlige landet, slik den er framstilt ved makkabeernes linje, inn i historien i vers ti til og med femten.

Makkabeerne

Makkabeeroppøret representerer de tjue to årene som begynte i 1776 og endte da De forente stater ble det sjette riket i Bibelens profeti i 1798. Dette identifiserer tallet tjue to som en historie som er direkte knyttet til endetiden i 1798, hvilket er der vers førti i Daniel elleve begynner.

Forbindelsen mellom tallet tjue-to og 1798 er viktig å identifisere. Den makkabeiske revolten, ved å foregripe den amerikanske revolusjon som et forbilde, sammenstiller begge revolusjonene i det herlige land (det bokstavelige og det åndelige) som revolusjoner som forkastet seleukidenes statskunst og de europeiske kongers statskunst, så vel som Hellas' og Romas kirkestyre. I begge historiske vitnesbyrd representerte Hellas og Roma kongen i nord.

Makkabeernes linje er framstilt i vers tjuetre, men den representerer en historie som begynte 33 år etter Panium i vers femten, og litt over hundre år før Pompeius i vers seksten. Linjen ender ved korsets dom, en dom som strakte seg fram til år 70 e.Kr., selv om denne domsperioden i vers tjueto ganske enkelt blir identifisert som korset. Profetisk ender makkabeerlinjen, som representerer det herlige land fra 1776, deretter 1798 med det hasmoneiske dynasti og så det herodianske dynasti fram til korset og år 70 e.Kr., i vers tjueto, og den begynner med tjueto år fra 1776 til 1798. De tjueto årene fra 1776 til 1798 er også et forbilde på de tjueto årene fra 11. september til 2023, som ble framstilt som tjueto dager i Daniel ti. Makkabeerlinjen begynner og ender med «tjueto».

Fire romerske herskere

Versene seksten til og med tjueto identifiserer direkte fire romerske herskere og representerer en annen linje innenfor versene. Den makkabeiske linjen er ordnet på grunnlag av prinsippet om «gjenta og utdype», og den romerske linjen er direkte framstilt i versene. Pompeius erobret de to første av tre hindringer, idet Roma steg opp på tronen som det fjerde riket i Bibelens profeti ved slaget ved Actium i 31 f.Kr. Etter ham fulgte Julius Cæsar, Augustus Cæsar og Tiberius Cæsar. Pompeius var en general, og de tre siste symbolene er knyttet sammen som keisere.

Den siste av de fire herskerne dør i vers tjueto der Kristus ble korsfestet, så vi må føre den siste av Romas fire herskere tilbake til søndagsloven i vers seksten. Når vi gjør dette, vil Pompeius

representere det første av fire veimerker, der det fjerde og siste veimerket samsvarer med søndagsloven i vers seksten. Vers seksten ville bli representert ved keiser Tiberius, og slaget ved Panium i vers femten ville bli representert ved keiser Augustus, slaget ved Rafia i vers elleve ville bli representert ved Julius Cæsar, og således markeres general Pompeius som vers ti og 1989.

Dette viser at den «skjulte historien» i vers førti i Daniel elleve, historien fra Sovjetunionens sammenbrudd i 1989 og frem til søndagsloven i vers førtien, er fremstilt ved tre profetiske linjer som finnes i den historien som er representert ved vers ti til tjuetre. Makkabeerne, de romerske herskerne og de tre slagene til Romas stedfortredende makter.

Dette er tredje gang jeg kommer til dere. Ved to eller tre vitners munn skal enhver sak stadfestes. 2 Korinterbrev 13:1.

Tre stedfortrederkriger

Vers ti markerer slutten på den fjerde syriske krig, som fant sted fra 219 til 217 f.Kr., da Antiochos III Magnus (den store) omgrupperte seg i forkant av slaget i vers elleve, som var slaget ved Rafia og som skulle bli representert ved Julius Cæsar. Vers ti identifiserer Sovjetunionens sammenbrudd i 1989 slik det er fremstilt i vers førti, og Pompeius samstemmer med den historien. Vers seksten fremstiller erobringen av Judas herlige land, som er et forbilde på søndagsloven i De forente stater, men Pompeius samstemmer også med 1989, og i 1989 erobret det moderne Roma sitt første hinder, men ved å gjøre dette erobret hun samtidig åndelig det protestantiske Amerika da hun forførte Ronald Reagan til å inngå en hemmelig allianse med det herlige land. En allianse med Romas skjøge ved en konge representerer åndelig hor.

1989 var tidspunktet da Romas skjøge begynner å tre fram etter sine sytti år for å drive hor med alle jordens konger. Den første kongen er De forente stater i 1989, for De forente stater er også fremstilt ved Akab, som var gift med Jesabel, som er Tyrus' skjøge i Jesaja tjuetre.

Og det skal skje på den dag at Tyrus skal være glemt i sytti år, etter ett konges livsdager; ved enden av sytti år skal det gå Tyrus som i skjøgens sang. Ta en harpe, gå omkring i byen, du glemte skjøge; spill vakkert, syng mange sanger, for at du må bli husket. Og det skal skje etter enden av sytti år at Herren skal hjemsøke Tyrus, og hun skal vende tilbake til sin skjøgelønn og drive hor med alle verdens riker over hele jordens overflate. Jesaja 23:15–17.

Skjøgen ble glemt ved «endens tid» i 1798, da hun mottok sitt dødelige sår, slik det er fremstilt i vers førti i Daniel elleve. Ved «endens tid» i 1989 begynner hun perioden for helbredelsen av sitt dødelige sår ved å drive hor med det riket som skal bli det første til å håndheve merket på hennes myndighet. Dette riket ble fremstilt ved Akab og ved Frankrike, som satte pavedømmet på jordens trone i 538 og var det fremste riket til å støtte fremveksten av den pavelige makt. Av denne grunn blir de omtalt som «den katolske kirkes førstefødte», så vel som «den katolske kirkes eldste datter». Både Frankrike og Akab vitner om De forente staters rolle fra 1989 og frem til søndagsloven.

I Jesaja tjuetre omtales Tyrus' hore, som også er horen i Åpenbaringen sytten, hun som på sin panne har skrevet Babylon den store. Den er «glemt» gjennom De forente staters historie, med

begynnelse i 1798, da pavedømmet opphørte å være det femte riket i Bibelens profeti, havdyret i Åpenbaringen tretten. Da begynte De forente stater sin rolle som det sjette riket i Bibelens profeti, som jorddyret i Åpenbaringen tretten. Til sist blir De forente stater den fremste kongen blant de ti kongene i Åpenbaringen sytten. Den symbolske historien om en periode på «sytti år», «én konges dager», representerer de sytti årene da Babylon hersket som det første riket i Bibelens profeti. Dette er et forbilde på De forente staters historie fra 1798 og fram til søndagsloven, hvor den ytre linjen i amerikansk historie representeres ved det republikanske horn, og den indre linjen representeres ved det protestantiske horn. Disse to horn, som representerer hjertet i grunnloven som sørger for et skille mellom statskunst og kirkekunst, er emnet for Amerikas framtid.

Sytti år er fastsatt for at skjøgen Tyrus skal bli glemt; deretter, fra endens tid i 1989 og fram til søndagsloven, begynner hun å synge. Hun begynte med en hemmelig allianse idet hun tok til fange religionen i det protestantiske Amerika og styrtet den politiske strukturen til sydens konge ved Sovjetunionens sammenbrudd. En periode på sytti år som avsluttes i en historie hvor Antiokos den store står midt i en syttenårsperiode som er delt i ti og sju, hvilket, når det multipliseres, blir lik «sytti». Ved begynnelsen av de ytre to hundre og femti årene som endte mellom Rafia og Panium, begynner den indre tidsprofetien på to tusen og tre hundre år med at «sytti» uker blir fastsatt over Daniels folk. Ved slutten av disse sytti ukene, i år 34 e.Kr., ble det gamle Israel for alltid skilt fra Gud som Hans utvalgte paktsfolk, og Gud hadde da inngått ekteskap med Sin kristne brud og vendte seg da til hedningene.

207 f.Kr. står Antiokus midt i de «sytti», og identifiserer avslutningen på hans rikes status som begunstiget nasjon som det «herlige land» hvor Han valgte å oppreise det moderne Israel. Enden på De forente stater som det sjette riket ved søndagsloven er enden på Jesajas «sytti år». Antiokus' linje på to hundre og femti år identifiserer prøvetidens avslutning for De forente staters republikanske horn, like før søndagsloven i vers seksten. De to tusen og tre hundre år som endte da dommen begynte den 22. oktober 1844, er et forbilde på når dommen avsluttes ved søndagsloven. De to tusen og tre hundre år begynner med sytti uker som identifiserer enden på det bokstavelige Israel som Guds utvalgte folk. Slutten på den samlede perioden på to tusen og tre hundre år ender med at den protestantiske bevegelsen avsluttes idet adventbevegelsen føres videre frem til søndagsloven. Når den lukkede dør fra 1844 gjentas, vil dørene bli lukket for det republikanske horn, det protestantiske horn og myndighetsdyret.

At Antiokus står mellom perioden på ti og sju, er å stå ved slutten av hans prøvetid. Prøvetiden avsluttes for De forente staters regjering, som er dyret fra jorden, ved søndagsloven, men det republikanske hornets prøvetid avsluttes før søndagsloven.

Jesus sier til ham: Jeg sier deg: ikke inntil sju ganger, men inntil sytti ganger sju. Matteus 18:22.

Uttrykket «sytti ganger sju» er det eneste stedet i Bibelen hvor tall uttrykkes med et multiplum på denne måten. «Sytti ganger sju» er de fire hundre og nitti årene som var «fastsatt» for Daniels folk. Det er de sytti ukene som innleder de to tusen og tre hundre, og ved slutten av de to hundre og femti årene fra det samme utgangspunkt kommer Antiokos til midten av ti og sju. Der inntar

Antiokos den store sin plass i de siste handlingene av sin historie i det hellige drama om den store strid.

Den lukkede døren i 1844 representerer den lukkede døren i søndagsloven, og før søndagsloven i vers seksten begynner en periode på sju år idet Antiokos markerer slutten på sitt rike, og deretter tar hans rike slutt ved avslutningen av de sju årene. Sjuårsperioden representerer prøvetiden knyttet til dyrets bilde, og perioden begynner med den første søndagsloven i 321. Før den første søndagsloven, som er et forbilde på den siste søndagsloven, finnes en tiårsperiode som begynner med et edikt. Ved «ediktet» i 313 begynner prøven representert ved ti år; deretter vedtar Antiokos den første søndagsloven, og prøvetiden for det republikanske hornet tar slutt. Ved slutten av de sju årene kommer Panium og søndagsloven, og frembringer delingen mellom øst og vest i året 330.

Pompeius

Pompeius erobret det herlige landet i vers seksten, men i løpet av toårsperioden fra 65 til 63 f.Kr. erobret Pompeius, til oppfyllelse av Daniel 8, vers 9, faktisk «østen» og det «[herlige] landet», og dette foregriper den dobbelte erobringen i vers førti og i 1989.

Det tredje hinderet for det hedenske Roma skulle bli fullbyrdet av Augustus Cæsar, som er kjent for å ha dannet det første offisielle romerske triumvirat, hvilket representerer den første offisielle trefoldige union i Roma. Det er ved det tredje veimerket for de romerske ledere at den trefoldige union offisielt markeres i romersk historie. Det er ved søndagsloven i vers seksten at den trefoldige union av dragen, dyret og den falske profet blir etablert, og deretter blir ondskapens fugl satt tilbake på sitt sted i Sinear, slik det er framstilt av Sakarja.

Augustus Cæsar dannet det første offisielle romerske triumvirat, men av historikerne kalles det Det andre triumvirat, for Julius Cæsar dannet også et triumvirat, men det var ikke et offisielt triumvirat i den romerske regjering. Forholdet mellom Julius og Augustus Cæsar som symboler på den trefoldige forening av dragen, dyret og den falske profet ved den snart kommende søndagslov, er forbilledlig framstilt ved Julius i begynnelsen av bevegelsen for å håndheve søndagslovgivning og Augustus ved dens avslutning. Det profetiske forhold fremstilles også ved Cestius' beleiring i år 67, som deretter ble fulgt av Titus' beleiring. Julius er Cestius, og Augustus er Titus. Julius og Augustus representerer den trefoldige forening, og Cestius og Titus representerer en beleiring.

Den perioden da bevegelsen for en søndagslov profetisk begynner i 313, er ved Milano-ediktet. Deretter, i 321, ved midtpunktet av den syttenårige perioden, kommer den første søndagsloven. Det tredje trinnet i delingen av riket i øst og vest, som representerer delingen i De forente stater mellom dem som mottar og dem som ikke mottar dyrets merke eller Guds segl, var 330. Det finnes en rekke søndagslover som leder frem til en søndagslov, og 321 representerer den første søndagsloven, som leder til den siste søndagsloven i 330.

I motsetning til Antiokos' to hundre og femti år, identifiserer Neros to hundre og femti år en periode på åtte år, midtpunktet i den første søndagsloven og deretter ni år. Linje på linje identifiserer Antiokos og Nero to perioder som er framstilt ved tre veimerker. I begge linjer er det første og siste veimerket det samme: et edikt ved begynnelsen som ble markert av et ekteskap som

endte med en skilsmisse, og strid mellom kongen i nord og kongen i sør ved begynnelsen og avslutningen. Den første søndagsloven i 321 i midten må være der Antiokus står. Han står ved avslutningen av en prøvelsesprosess fremstilt ved ti år, og prøvelsesprosessen åpenbarer Antiokus som den åttende, som er av de sju, idet han danner et bilde av dyret, som er den åttende, som er av de sju. Samtidig går de hundre og førtifire tusen gjennom en prøvelsesprosess og blir forvandlet fra den sjuende, laodikeiske menighet til den åttende og filadelfiske menighet.

Ved den første søndagsloven begynner opprettelsen av bildet og avsluttes ved søndagsloven i Åpenbaringen tretten, vers elleve, et vers som kontrasterer begynnelsen på Amerikas forente stater som et lam, med dets avslutning som en drage. Tretten er symbolet på opprør, og symbolet på opprør i sammenhengen i vers elleve, og på at Amerikas forente stater taler som en drage, er dyrets merke; mens symbolet på dem som har Guds segl, er tallet elleve. Åpenbaringen 13:11 identifiserer adskillelsen mellom dem som mottar dyrets merke og dem som mottar Guds segl ved søndagsloven når Amerikas forente stater taler som en drage.

Dyrets bildes prøvelsestid har bestemte tegn som markerer dens ankomst, samtidig som de også er et forbilde på dens ende. Fra Noah til basunhøytiden forandrer Gud seg aldri; Han kunngjør alltid en prøvetid før den kommer. Hans kunngjøringer finnes i Hans profetiske ord. De fleste adventister (antar jeg) vet ikke at det var to beleiringer ved Jerusalems ødeleggelse, eller at dagen for den endelige ødeleggelsen var den samme dagen i året som Nebukadnesar ødela Jerusalem og tempelet den første gangen—alfa-tid. De er kanskje heller ikke klar over at beleiringene begynte ved hellige høytider og endte på en hellig høytid, eller at beleiringsperioden var tre og et halvt år. Hvis de ikke kjenner disse kjensgjerningene, synes det usannsynlig at de vil se at Julius Cæsar markerer begynnelsen på dyrets bildes prøvelsestid i dens mest fullkomne fremstilling. Med «fullkommen fremstilling» mener jeg dens endelige oppfyllelse.

Den samme perioden er framstilt fra 1888 og frem til søndagsloven, og deretter igjen fra 11. september og frem til søndagsloven, men den fullkomne oppfyllelsen av den profetiske perioden for opprettelsen av dyrets bilde, slik den er framstilt ved Konstantin den store i perioden fra 313 til 330, begynner i presidentskapet til den åttende presidenten siden endetidens begynnelse i 1989.

Fra den første søndagsloven utfolder prøvetiden over sabbat og søndag seg i en periode som er fremstilt ved de sju årene til Antiokus. De sju årene i Antiokus' linje multiplisert med de ni årene i Neros linje blir sekstitte, og i 63 f.Kr. erobret Pompeius det herlige landet til oppfyllelse av vers seksten i Daniel elleve. Ved søndagsloven vil ni konger anerkjenne De forente stater som den fremste kongen blant ti konger som samtykker i å gi sitt rike til skjøgen fra Tyrus, som deretter skal drive hor med alle jordens konger.

I samsvar med den profetiske strukturen i lignelsen om de ti jomfruer ble dyrets og den falske profets ekteskap fullbyrdet i 1989, men ved søndagsloven blir ekteskapet fullendt. En fraktal av denne historien er perioden for dommen over de levende, som begynte i 2001, den 11. september. Fra dette tidspunkt og fram til søndagsloven, dyrets billedes prøvelsestid, som også er beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, blir dommen fullbyrdet over Guds paktsfolk og over landet hvor de har hatt sitt tilhold i oppfyllelse av Abrahams paktsprofeti. I denne perioden

blir den laodikeiske syvendedags adventistkirke dømt, og deretter blir de dømt som bekjenner seg til å være jomfruer. Slik blir det protestantiske horn dømt, og det blir dømt i den perioden da først Det demokratiske parti i det republikanske horn ble dømt fram til 2024, da dommen over republikanerne i det republikanske horn nå finner sted. Den konstitusjonelle regjering er dyret som bærer de to horn, og som blir dømt ved søndagsloven.

Fra 1989 til søndagsloven er framstilt i en fraktal fra 11. september til søndagsloven, men den fullkomne oppfyllelsen av opprettelsen av dyrets bilde er i den åttende presidenten, som er av de sju. Neros sytten år er en fraktal av historien fra 11. september til søndagsloven. Antiokus' sytten år er det samme. Ekteskapet mellom Reagan og den hemmelige alliansen fullbyrdes med en åpen allianse i den åttende presidentens embetsperiode. Det første av alfa- og omega-ekteskapene ble symbolisert ved Patriot Act i 2001, da engelsk lov ble forandret til romersk lov. Ekteskapet i Milano-ediktet markerer begynnelsen på den fullkomne oppfyllelsen av opprettelsen av dyrets bilde. Dets struktur er basert på strukturen i de ti jomfruers ekteskap og representerer det forfalskede ekteskapet som finner sted under det sanne ekteskapet.

Bildet av dyrets prøvetid representerer den «prøven» vi må bestå før vi blir «beseglet». Guds hus blir dømt først, og deretter, ved søndagsloven, blir de som står utenfor Guds hus, dømt. Perioden med den endelige dommen, både i Guds hus og deretter blant den store skaren, begynner med den første søndagsloven. Det vil komme en første søndagslov i De forente stater som vil markere begynnelsen på den fullkomne og endelige oppfyllelsen av prøvetiden knyttet til dyrets bilde, en periode som deretter ender ved den søndagsloven som oppfyller Åpenbaringen 13:11. Denne søndagsloven er den siste søndagsloven i det herlige landet. Den siste søndagsloven i det herlige landet er den første søndagsloven i verden og markerer prøvetiden knyttet til dyrets bilde for verden. Verdens prøvetid begynner ved søndagsloven i De forente stater i vers elleve i kapittel tretten. Når De forente stater «taler» som en drage ved den snart kommende søndagsloven, representerer vers tolv og videre i kapitlet verdens prøvetid knyttet til dyrets bilde.

Av denne grunn er den to hundre og femti år lange profetien om Nero, som avsluttes med de sytten årene som begynner ved ediktet i 313, etterfulgt av den første søndagsloven i 321, deretter delingen mellom øst og vest i 330, viktig å se. De tre trinnene i Neros linje handler om forfølgelse, idet Nero er symbolet på forfølgelse og perioden på 250 år representerer menigheten i Smyrna, som endte i 313 da kompromissets kirke kom. Det tredje trinnet markerer slutten på et rike, så når det anvendes på De forente stater, representerer det søndagsloven og overgangen fra det sjette riket til det sjuende og åttende riket. Når det anvendes på verden, er det tredje waymarket menneskets nådetids avslutning, som ble forbildet ved nådetidens avslutning for De forente stater ved begynnelsen av verdens prøvetid under dyrets bilde.

Dette er grunnen til at Augustus Cæsar, den tredje av de fire romerske herskerne som leder frem til søndagsloven, representert ved korset, slik det er framstilt i vers tjueto, kan representere korset, selv om han skal etterfølges av Tiberias, som også representerer korset. Prøvetiden for dyrets bilde er en dobbelt prøve som først prøver jorden og deretter havet. Jorden er De forente stater, og havet er verden.

Bildedyrets prøvelse frembringer en fordobling av tegn, hvor alfaen i den andre perioden også er omegaen i den første perioden. 321 var den første søndagsloven i den profetiske historien, og i de sytten årene som identifiserer bildet av dyret-prøvelsens tid, er 321 den første søndagsloven i De forente stater som leder til omega-søndagsloven i bildet av dyret-prøvelsens tid i det herlige land. Likevel er 321 også den første søndagsloven for verden, så året 321 markerer midtpunktet både i begynnelsen og i avslutningen av bildet av dyret-prøvelsens tid. 313 er begynnelsen, og begynnelsen er et edikt, som er et forbilde på søndagsloven. Neros sytten år identifiserer en periode med eskalerende søndagslover helt frem til menneskenes prøvetids avslutning.

Ediktet er et forbilde på den første søndagsloven som leder til nådetidens avslutning. Pompeius inntok Juda i vers seksten, som et forbilde på søndagsloven, og Julius Cæsar dannet det første triumvirat; selv om det var en uoffisiell trefoldig union, regner historikerne det likevel som det første. Julius Cæsars forbilde på søndagslovens trefoldige union var et forbilde på Augustus Cæsars offisielle triumvirat, som ble etterfulgt av Tiberius ved korset. Alle de fire romerske herskerne er forbilder på søndagsloven, slik også alle de tre trinnene i Neros sytten år er det.

Pompeius svarer til 1989; Julius svarer til vers elleve; Augustus svarer til vers femten, og Tiberias til vers seksten. Beretningen om Julius i versene omfatter hans felttog inn i Egypt og Kleopatra. Historien blir gjentatt av Marcus Antonius. Marcus Antonius var Julius Cæsars fremste general på den tiden da Julius ble myrdet med tjuetre knivstikk. Tjuetre representerer søndagsloven, og Julius' død ved 23 sår er et kongedømme som ender ved søndagsloven. Marcus Antonius, Augustus Cæsar og Marcus Lepidus dannet deretter det første offisielle triumvirat for å hevne hans død. En av disse trefoldige maktene, Marcus Antonius, skulle gjenta Julius' møte med Egypt og Kleopatra.

Enten Julius eller Marcus Antonius, så er begge symboler på Roma, og Kleopatra var et symbol på Egypt og Hellas. Hun representerte gresk herredømme i Egypt, begge symboler på dragen, mens Julius og Marcus Antonius er symboler på dyret. Som kvinnen i forholdet var Kleopatra menigheten, noe som gjør Julius og Marcus Antonius til staten. Kleopatra representerer en kvinne som to ganger blir skilt fra sine kongelige romerske elskere; først i 1798 og deretter ved prøvetidens avslutning, når hun går mot sin ende uten noen til å hjelpe. Hennes endelige undergang er ved slaget ved Actium i 31 f.Kr. Seierherren i slaget ved Actium var Augustus Cæsar, så vi ser at Pompeius døde i Egypt, Julius hadde et møte med Kleopatra i Egypt, dette ble fordoblet i Marcus Antonius' historie, og deretter avslutter Augustus Cæsar dette forholdet ved Actium. Actium identifiserer søndagsloven, for det er ved slaget ved Actium at det tredje hinderet for Roma ble fjernet, og det keiserlige hedenske Roma begynte å herske i tre hundre og seksti år, til oppfyllelse av Daniel 11:24.

Pompeius tok de to første hindringene, og Augustus den tredje.

Og ut fra ett av dem kom det fram et lite horn, som ble overmåte stort mot sør og mot øst og mot det fagre land. Daniel 8:9.

Pompeius er 1989, det første veimerket av tre politiske makter som skal overvinnes av det moderne Roma idet dets dødelige sår leges. Sovjetunionen, etterfulgt av De forente stater og også De forente nasjoner i vers førtien i Daniel elleve. Pavemaktens krigføring er politisk og religiøs, og profetisk

sett ble De forente staters religiøse makt erobret da den hemmelige alliansen mellom Reagan og pave Johannes Paul II ble fullbyrdet. Pavemaktens mål omfatter tre politiske hindringer og tre religiøse makter. I 1989 ble én av de tre politiske maktene feid bort; protestantismen, som faktisk ord betyr å protestere mot Roma, ble også feid bort av presidenten i De forente stater i den samme historien. De tre politiske maktene er Sovjetunionen, De forente stater og De forente nasjoner, og de religiøse målene er protestantismen, sammen med dragens ulike religioner, som alle regnes som spiritualisme. De tre religionene som leder verden til Armageddon, er frafallen protestantisme, katolisisme og spiritualisme; og pavemaktens indre kamper mellom konservativ og liberal ideologi innen deres kirke, sammen med skismaene i ortodoks katolisisme, er en religiøs hindring, og de to andre religiøse hindringene som katolisismen må erobre, er frafallen protestantisme og spiritualisme. Protestantismen ble feid bort i 1989.

Hvis katolisismens indre kamper, slik de er framstilt i de forskjellige katolske profetiene som springer ut av budskapene fra Fatima, skilles fra hennes bestrebelser på å overvinne de religiøse maktene utenfor hennes egen religion, da var hennes alfa-seier over protestantismen Reagans hemmelige allianse, og hennes omega-seier var den åpne alliansen i 2025. Hennes kamper med ortodokse kirker er også framstilt fra en innledende seier i 1989 og frem til den endelige seieren ved Panium.

Pompeius svarer til 1989, og hans to seire over «østen og det herlige land», slik Daniel identifiserer dem i kapittel åtte, vers ni, representerer pavedømmets åndelige og politiske seier over det tidligere Sovjetunionen, og den medfølgende åndelige seieren over det herlige land av bekjennende protestantisme. Julius Cæsar skal tape ved Rafia, slik Antiochos III gjorde, og slik Zelenskyj vil gjøre. Julius er emnet i vers sytten til og med nitten, og deretter står Augustus Cæsar fram som skattepåleggeren. Tiberius Cæsar regjerer på korsets tid, så Tiberius er søndagsloven i vers seksten.

Dette bringer Augustus i samsvar med Panium i vers femten, og vers elleves slag ved Rafia med Julius. Slaget ved Panium er den tredje verdenskrig, som begynner like før søndagsloven i vers seksten, men deretter forvandles til slaget ved Actium. Panium var jordslaget (De forente stater), og Actium var sjøslaget (verden). Augustus er framstilt ved Panium i rekken av fire romerske herskere, og han var den faktiske lederen ved Actium. Ved Panium gikk Antiokus til handling mot Egypt, som var alliert med Roma, og ved Actium gikk Augustus til handling mot Egypt (Kleopatra), alliert med Roma (Marcus Antonius). Dette betyr at Pompeius representerer vers førti fram til 1989, og Tiberias representerer søndagsloven i vers førtien. Julius Cæsar trådte fram i 2014 da den ukrainske krigen begynte, slik den er forbildet ved slaget ved Rafia i 217 f.Kr.

Dette fastslår at versene sytten til og med tjueto begynner i 1989 og ender ved søndagsloven, og derfor utgjør den historien som samsvarer med vers førtis «skjulte historie». Makabeernes profetiske linje samsvarer også med den samme «skjulte historie». Linjen av romerske herskere identifiserer det moderne Roma, dyret i Åpenbaringen seksten, og makabeernes linje beskriver det herlige land, den falske profet i Åpenbaringen seksten. Linjen med de tre slagene identifiserer seieren over sydens konge, dragen i Åpenbaringen seksten.

Disse tre linjene representerer de tre maktene som leder verden til Harmageddon, og de er i vers førti representert som sydens konge, dragen, nordens konge, dyret, og vognene, rytterne og skipene er den falske profet. De tre linjene fra vers ti til tjuetre representerer de tre maktene i den skjulte historien i vers førti, som verken er mer eller mindre enn en pågående illustrasjon av de tre emnene som er representert i den åpne historien i vers førti.

Vers én

Versene én til fire identifiserer «endens tid» i 1989, så vel som De forente staters åtte presidenter fra dette utgangspunktet, og avslutter med den siste og langt rikere åttende presidenten. I vers fire blir denne kongen verdens konge, slik det fremstilles ved Aleksander den store, kong Akab, de ti kongene i Åpenbaringen sytten, de ti stammene i Salmenes bok åttitre, og de ti nasjonene som fremsettes som et symbol på verden i det aller første trinn av Guds pakt med Abram i 1 Mosebok 15:18–21.

Versene én til fire representerer historien fra 1989 og frem til den trefoldige foreningen ved søndagsloven i vers førtien, og derfor samsvarer de med de fire romerske herskerne, Makkabeernes linje og med de tre slagene i versene ti til femten, som til sammen utgjør den skjulte historien i vers førti.

Vers fem til ni fremstiller en profetisk linje som fullkomment representerer historien fra 538 til 1798, og gir den historiske og profetiske logikken som gjør det mulig å forstå betydningen av endetiden i vers førti. Denne logikken forklarer vers ti som gjengjeldelsen for historien i vers fem til ni, og ved å gjøre det definerer den logikken i 1989. Dette betyr at vers én til tjuetre i Daniel elleve representerer fem profetiske linjer som er på linje med den skjulte historien i vers førti. De første fire versene handler om Trump, den åttende presidenten, som er av de sju, og som er bestemt til å være kongen over ti konger i det sjuende riket i Åpenbaringen sytten.

Vers fem til og med ti identifiserer historien som leder frem til 1798 og videre til 1989, hvilket er historien i vers førti. Vers ti til og med femten identifiserer en historie med tre stedfortrederkriger som begynner i 1989, den andre begynner i 2014, deretter stod den rikeste presidenten frem i 2015. Denne rikeste presidenten ble drept i 2020, og i 2022 eskalerte krigen ved Rafia, og deretter vendte den rikeste presidenten tilbake i 2024, og i 2025 ble både dyrets hode og bildet av dyrets hode innsatt.

Vi vil fortsette med disse tingene i den neste artikkelen.